Claude Lacroix. Theologia Moralis I [illisible] Concupiscentia. [photocopie]

Auteur : Foucault, Michel

Présentation de la fiche

Coteb039_f0515
SourceBoite_039 | Freud. Sexualité. Folie. (Cours de Vincennes).
LangueFrançais
TypeFicheLecture
Références bibliographiquesLacroix, Theologia moralis
Référentiel BNFhttps://data.bnf.fr/ark:/12148/cb30710757p
RelationNumérisation d’un manuscrit original consultable à la BnF, département des Manuscrits, cote NAF 28730

Références éditoriales

Éditeuréquipe FFL (projet ANR *Fiches de lecture de Michel Foucault*) ; projet EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle).
Droits

- Image : Avec l’autorisation des ayants droit de Michel Foucault. Tous droits réservés pour la réutilisation des images.
- Notice : équipe FFL ; projet EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle). Licence Creative Commons Attribution – Partage à l’Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR).

Notice créée par équipe FFL Notice créée le 02/10/2019 Dernière modification le 23/04/2021

Données de data.bnf.fr

AUTEUR : Busenbaum, Hermann (1600-09-19 -- 1600-09-19)

TITRE	Theologia moralis, antehac ex probatis auctoribus breviter concinnata a R. P.Herm. Busenbaum, nunc pluribus partibus aucta a R. P. Claudio La Croix,... Editio altera... - Index locupletissimus resolutionum omnium quae continentur tam in "Medulla" R. P. Hermanni Busenbaum,... quam in omnibus ad illam a... P. Claudio La Croix,... factis additamentis secundum ordinem alphabeti digestus a R. P. Leonardo Colendall,...
LIEU DE PUBLICATION	Coloniae Agrippinae
DATE	1716/1720
EDITEUR	Coloniae Agrippinae : apud S. Noethen , 1716-1720

Fichier issu d'une page EMAN : http://eman-archives.org/Foucault-fiches/items/show/864?context=pdf

Réservé à l'usage privé - Loi n° 57,298 du 11.3.1957

niter; Ratio eſt, quia illud objectum eſt in ſe malum; quod autem non fuerit peccatum, ideò eſt, quia non fuit voluntarium, ergo ſi nunc accedat voluntas talem actum approbans vel de illo gaudens, quod fit in delectatione, erit peccatum, quod ſpecificatur à malitia objectiva gravi vel levi. *Nec obſtat*, quòd objectum fortè non ſit intrinſecè malum, uti mala non eſt comeſtio carnis die Veneris facta ex ignorantia, *nam* etiam illa, quando fiebat, erat materialiter mala & prohibita, uti ſuppono; aliud eſt, ſi fuiſſet licita, v. g. propter infirmitatem, tum enim licitum eſſet de ea delectari, quia tum nullam habet malitiam objectivam, nequidem materialem.

90. §. 11. Quamvìs ex parte objecti nulla ſit malitia, tamen delectatio ex parte ſuî habet aliquando malitiam, propter oppoſitionem cum aliqua virtute vel cum natura rationali, utì ſi ſolutus delectetur de copula, quam licitè habent duo conjuges, aut Titius de morte per infortunium illata Cajo; in his enim objectis ſecundùm ſe nulla eſt malitia, attamen eſt in delectatione circa illa, quia delectatio circa copulam opponitur caſtitati propriæ hominis ſoluti, & delectatio de morte proximi opponitur charitati: Hinc univerſaliter infert *Carden.* illam delectationem eſſe malam, quæ eſt contra Deum, proximum vel ſeipſum: tunc autem delectatio eſt contra Deum, ſi objectum repræſentetur ùt irreligioſum, quomodocunque, reſpectu Dei vel Sanctorum, utì delectatio de conculcatione ſacræ imaginis facta à fatuo: contra proximum, ſi delecteris de objecto ùt noxio ipſi: contra ſeipſum, ſi quis delectetur de peccato vel objecto ùt ſibi ex aliqua ſaltem parte malo.

91. §. 12. Licita eſt delectatio de bono effectu ex cauſa mala ſecuto, quia hic effectus poteſt in ſe habere bonitatem, & honeſtè amari, non prout eſt à tali cauſa, ſed ſecundùm ſe; ſic poteſt quis gaudere de pace ſecuta ex homicidio, de filio nato ex fornicatione. Putat etiam cum aliis multis *Merat.* d. 8. ſ. 1. licitam eſſe delectationem de peccato, in quantùm fuit cauſa vel occaſio boni effectûs, quia peccatum ſub tali reſpectu non eſt malum, & in eo ſenſu videtur canere Eccleſia. *O felix culpa, quæ talem ac tantum meruit habere Redemptorem*, ſed meliùs dicitur tantùm eſſe licitum gaudere de ipſo effectu ſecundùm dicta l. 2. n. 187., quia non eſt licitum gaudere de morte alterius ùt allativa divitiarum, ergo nec de ullo peccato ùt cauſativo boni: & *S. Th.* 2. 2. q. 76. a. 1. innuens oppoſitum, utì & Eccleſia ſuprà, explicari debent, quòd velint gaudium poſſe eſſe de ſolo effectu, eò quòd reduplicatio cadat ſuper formam, quæ hic eſt effectus ipſe. Si tamen affectivè præſcindatur malitia objectiva, id eſt, ſi malitia objectiva non moveat affectum, & delectatio cadat præcisè ſuper prædicatum, prout eſt cauſativum boni, delectatio non erit mala, ſecundùm dicta, dummodo tale prædicatum poſſit, & reipſa præſcindatur ab omni malitia.

92. Q. 18. *Quid ſpecialiter addendum ſit circa delectationem turpem.* ℞. ſeqq.

§. 1. Illa delectatio, in genere, dicitur turpis, quæ eſt circa aliquid ſpecialiter dedecens hominem pudibundum & ingenuum: poteſt autem eſſe tantùm ſcurrilis, utì ſi quis delectetur ſermone de partibus præpoſteris, flatibus ventris, excrementis &c., & tum eſt veniale tantùm, per ſe loquendo: quòd ſi aliquo modo ſpectet vel trahat ad venerea, dicitur abſolutè turpis, & de hac in præſenti agitur: eſt autem vel merè ſpiritualis, quæ ſe continet in ſola voluntate abſque ulla delectatione ſenſitiva; vel ſimul eſt carnalis, ſi nempe accedat aliqua delectatio appetitûs ſenſitivi.

93. §. 2. Delectatio carnalis, alia eſt venerea, alia ſenſibilis: venerea eſt, quæ ſentitur circa partes genitales per commotionem ſeminis vel ſpirituum generationi deſervientium, qui ſpiritus reipſa ſunt ſanguis ſubtilis veluti in aërem attenuatus, ideóque facillimè moventur. Porrò cauſatur talis commotio, vel ab imaginatione, vel à copiâ ſeminis & eorum ſpirituum, vel ab ejuſdem ſeminis mordacitate, quæ facit nervos incaleſcere & agitari illos ſpiritus, utì docet *Galenus* apud *Bonæſpei* d. 10. n. 88.; & dicitur talis delectatio venerea, quia à natura ordinata eſt ad generationem, cui Venerem tanquam Deam præſidem ſtatuebant ethnici. Delectatio carnalis ſenſibilis eſt, quæ oritur ex applicatione ſenſûs ad objectum ſine ulla commotione circa partes genitales, quam tamen commotionem eſt ſaltem remotè apta cauſare: & delectatio illa ſentitur communiter circa pectus cum aliquo calore vel quaſi cum emotione ſanguinis aut ſpirituum animalium circa cor, v. g. dum quis oſculatur mulierem.

94. §. 3. Si delectatio ſenſibilis non ſit apta movere ad delectationem veneream, non dicetur abſolutè carnalis, ſed purè ſenſibilis, qualis eſt delectatio ex viſu picturæ, tactu holoſerici, odoratu floris, auditu muſicæ, guſtu ſacchari, tales enim delectationes oriuntur ex proportione ſeu connaturalitate, quam res tales habent cum organo talis ſenſûs: & hæc delectatio non eſt de ſe mala, eſt tamen veniale eam quærere propter ipſam, ſeu quia placet ſenſui, ſiſtendo in ea, utì dicetur n. 310. Quandonam autem cenſeatur fieri conſenſus, vel nullus, vel ſemiplenus aut plenus in delectationem turpem, explicabitur n. 226.

95. §. 4. In delectatione venerea, in quam voluntas conſentit, ſic ferè proceditur: 1. Voluntas conſentit, ut intellectus cogitet de objecto turpi, v. g. de fornicatione. 2. Voluntas merè ſpiritualiter complacet in fornicatione ſic cogitata, ſine ulla commotione venerea. 3. Cum hoc adeſt actus voluntarius phantaſiæ imaginans illam fornicationem. 4. Ex hoc naturaliter ſequitur complacentia in appetitu ſenſitivo. 5. Oritur ſenſatio, quæ ad tactum pertinet, cauſata ex commotione ſeminis & ſpirituum genitalium; & in hac ſenſatione præcipuè conſiſtit delectatio venerea. 6. Oritur cognitio ſpiritualis delectationis externæ, quæ eſt in illa ſenſatione. 7. Voluntas ſpiritualiter delectatur in hoc. 8. Cum hoc adeſt voluntarius actus phantaſiæ imaginans illam ſenſationem. 9. Sequitur delectatio appetitûs ſenſitivi in illa ſenſatione: & illa omnia ſunt unus completus actus cõplacentiæ venereæ. Atque ex his patet diſtingui inter ſe delectationem ſpiritualem voluntatis & ſenſitivam appetitûs; item delectationem de opere externo & delectationem de motu venereo; item conſenſum in motum venereum & conſenſum in delectationem circa opus vel circa motum venereum.

96. §. 5. Delectatio moroſa de objecto venereo eſt peccatum mortale in homine, cui illicita eſt copula, ità *Carden.* & alii communiſſimè: traduntque hanc doctrinam SS. PP. ad illa verba *Matt.* 5. v. 27. *Audiſtis, quia dictum eſt, non mœchaberis*, &c. *Probatur ex Jobi* 31. *Pepigi fœdus cum oculis meis ut ne cogitarem quidem de virgine, quam enim partem haberet in me Deus deſuper?* id eſt, quomodo Deus mihi per gratiam juſtificantem adeſſet, ſi hoc facerem? Item *Matt.* 5. ait, *Qui viderit mulierem* &c. ubi S. *Gregorius*: *Per Moyſen luxuria perpetrata, per auctorem verò munditiæ luxuria cogitata damnatur.* Ratio eſt, quia talis delectatio eſt cauſa per ſe & à natura ordinata ad commotionem ſpirituum genitalium, hæc autem commotio eſt mortalis in homine ſoluto, quia ſecundùm *Galenum* eſt inchoatio profuſionis ſeminis, ergo.

Obji.

BnF MSS

Fichier issu d'une page EMAN : http://eman-archives.org/Foucault-fiches/items/show/864?context=pdf

Fichier issu d'une page EMAN : http://eman-archives.org/Foucault-fiches/items/show/864?context=pdf